

Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania przez uczniów **klasy szóstej** poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych **z języka polskiego** (program nauczania „Jutro pójdę w świat”, klasa 6, podstawa programowa 2024r.)

I. Ocena półroczna – wymagania na poszczególne oceny z omówionych działów.

II. Ocena roczna - wymagania niezbędne na ocenę półroczną i dodatkowo z omówionych w II półroczu działów.

II. Przy ustalaniu oceny nauczyciel bierze po uwagę:

1. Indywidualne możliwości i właściwości psychofizyczne każdego ucznia
2. Wysiłek oraz zaangażowanie ucznia w pracę na lekcji
3. Aktywność podczas zajęć
4. Samodzielność w wykonywaniu ćwiczeń
5. Zainteresowanie przedmiotem i stosunek do nauki - np. udział w turniejach, konkursach, dodatkowych zajęciach rozwijających pasję

IV. Uczniom posiadającym orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego lub opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej dostosowuje się wymagania edukacyjne do ich możliwości psychofizycznych i potrzeb zgodnie z zaleceniami w nich zawartymi.

Temat lekcji. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe				
	na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
	Uczeń:				
Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – spis lektur – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–11, zeszyt ćwiczeń, s. 3–5]	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	- prezentuje zawartość podręcznika, - tworzy recenzję, - wypowiada się na temat książek przeczytanych w wakacje
Świat uczuć					
W jakim nastroju jest poeta, który „zamiast człowiekiem powinien być wiosną”? – Kazimierz Wierzyński, <i>Zielono nam w głowie</i> – frazeologizm; podmiot liryczny; obraz poetycki; emocje, świat uczuć (ekspresja)	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go – zauważa znaczenia dosłowne i przenośne w utworze – wyodrębnia z tekstu związki frazeologiczne – podejmuje próbę określenia uczuć	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, wskazuje na znaczenia dosłowne i przenośne – określa podmiot liryczny – zauważa obrazy poetyckie w wierszu – łączy nastrój wiersza z nastrojem obrazu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wskazuje wartości w utworze, określając nastrój utworu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne, wyodrębniając obrazy poetyckie – nazywa uczucia przedstawione w wierszu i zestawia je z uczuciami wywołanymi obrazem	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst liryczny

[podręcznik, s. 14]		przedstawionych na obrazie			
Jak sobie radzić z trudnymi emocjami? – Hanna Januszewska, <i>Lwy</i> – cytaty; Bank uczuciowych słówek; rytm; zasady akcentowania [podręcznik, s. 15–17]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na przygotowaniu scenek pantomimicznych	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć – z pomocą nauczyciela wyszukuje cytaty w tekście – z zaangażowaniem bierze udział w scenkach pantomimicznych – zauważa rytm w wierszu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, identyfikując emocje podmiotu lirycznego – samodzielnie wyszukuje cytaty – wspólnie z klasą szuka sposobów radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – zauważa rytm w wierszu i potrafi wskazać elementy go tworzące – zna reguły akcentowania wyrazów	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, odczytuje tekst, dostosowując brzmienie głosu do treści – interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – samodzielnie wyszukuje cytaty – podaje sposoby radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – samodzielnie wskazuje elementy tworzące rytm – zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów	- świadomie i swobodnie stosuje wiedzę na temat akcentu wyrazowego i zdaniowego w swoich wypowiedziach ustnych - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
Męki dorastania w dzienniku Adriana Mole’a. – Sue Townsend, <i>Adrian Mole. Męki dorastania</i> – rodzaj narracji; dziennik; pamiętnik; dialogi; humor w tekście [podręcznik, s. 18–24]	– zna formę dziennika – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnikowo o wydarzeniach opisanych we fragm. książki <i>Adrian Mole...</i> – podaje kilka informacji na temat bohatera	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik – wskazuje w tekście fragmenty o tym świadczące – odróżnia autora książki od narratora – określa elementy świata przedstawionego	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – odróżnia autora książki od narratora – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – wskazuje w tekście elementy komiczne – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera	– wskazuje na podstawie tekstu cechy dziennika, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – samodzielnie odnajduje w tekście elementy komiczne i określa ich funkcję – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera – poprawnie pisze tekst w formie dziennika	- samodzielnie charakteryzuje bohatera literackiego, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną - pisze swój własny dziennik
Jakie bariery ludzie budują między sobą? – Vaclav Havel, <i>Bariera</i> – synonimy; zasady rozmowy (etykieta)	– zna pojęcie synonimu	– wynajduje w słowniku synonimy słowa <i>bariera</i>	– zauważa nietypową formę wiersza – samodzielnie wskazuje synonimy słowa <i>bariera</i>	– właściwie interpretuje formę wiersza, odczytując jego sens – wskazuje przykłady nieporozumień komunikacyjnych – poprawnie pisze pracę o etykiecie językowej	- tworzy zasady etykiety językowej, - twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje umiejętności językowe

[podręcznik, s. 25]					oraz wiedzę na temat podobieństw i różnic znaczeniowych wyrazów
Dlaczego klasie Neli nie udało się zintegrować? Agnieszka Tyska, <i>M jak dżem</i> – akcja, elementy akcji; opis bohaterów; świat wewnętrznych przeżyć; problem z integracją klasy [podręcznik, s. 30–35]	– opowiada o wydarzeniach opisanych w tekście – zna pojęcie <i>integracja</i> – włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, tworzy plan wydarzeń, wskazując kolejność zdarzeń – w sposób podstawowy charakteryzuje bohaterów – rozumie pojęcie <i>integracja</i> i włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwracając uwagę na ich zachowania i uczucia – uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją	– określa elementy akcji, wskazuje świadomie punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, podając cytaty opisujące ich zachowania i uczucia – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją – umiejętnie formułuje swoje sądy	– samodzielnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Ten prezent to była niespodzianka wszech czasów! Tworzymy opis przeżyć wewnętrznych. – opis przeżyć wewnętrznych; wzór, wskazówki [podręcznik, s. 35–36, zeszyt ćwiczeń, s. 6–15]	– zna słowa opisujące uczucia	– umie nazwać uczucia – tworzy plan tekstu	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, korzystając z epitetów i porównań oddających stany emocjonalne – dostrzega zewnętrzne przejawy emocji	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, posługując się słownictwem nazywającym stany emocjonalne, w tym frazeologizmami – potrafi opisać zewnętrzne objawy poszczególnych emocji	– samodzielnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Czy smutki mogą mieć wielkie oczy? – Joanna Kulmowa, <i>Smutki</i> – nastrój, okoliczności,	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych w kontekście tytułu	– odczytuje nastrój wiersza – zna termin <i>podmiot liryczny</i> i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć	– określa podmiot liryczny – dostrzega i wskazuje ożywienia w tekście, odczytując nastrój wiersza – recytuje wiersz	– interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – podaje przykłady ożywień i uosobień – w sposób świadomy recytuje wiersz	– interpretuje tekst poetycki, uwzględniając wnioski z analizy utworu – funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę na temat różnych środków

poetyckie określenia, ożywienia [podręcznik, s. 37–38, zeszyt ćwiczeń, s. 66–67]					stylistycznych podczas analizy i interpretacji wiersza
Dziecko, dzieciątko czy dzieciuch? Kiedy używać słów neutralnych, a kiedy pełnych emocji? II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – słownictwo potoczne – formalne; słowa wartościujące – słowa neutralne; przymiotniki oceniające i opisujące [podręcznik, s. 40–42, zeszyt ćwiczeń, s. 121]	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, zauważając różnice w słownictwie wartościującym	– dostosowuje styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje	- redaguje bezbłędny językowo dialog – oryginalny pod względem treści i stylu
Miłość czy przyjaźń? Przyjaźń czy miłość? – Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i> – podmiot liryczny, kontrast, opis uczuć; budowa wiersza; pytanie retoryczne; opis przeżyć wewnętrznych	– opowiada o swoich wrażeniach po wysłuchaniu piosenki	– odczytuje nastrój wiersza – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę scharakteryzowania go oraz nazwania jego uczuć – zna termin <i>pytanie retoryczne</i>	– określa podmiot liryczny, nazywa jego uczucia i w tym kontekście wyjaśnia tytuł wiersza – zna i rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne	– interpretuje tytuł wiersza, oddając nastrój utworu – rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne i wie, jaką pełni w nim funkcję – umiejętnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst poetycki, - tworzy opis przeżyć wewnętrzny, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną

[podręcznik, s. 43–45, zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]					
Uczucia nastolatków w utworze Pawła Beręsewicza <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i>. – Paweł Beręsewicz, <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i> – zwroty oddające uczucia i emocje; cytaty; dialog; język potoczny; gatunek literacki: opowiadanie; opowiadanie obyczajowe, realizm [podręcznik, s. 46–51, zeszyt ćwiczeń, s. 80]	– odtwarza wydarzenia z tekstu – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach, wskazuje narratora – zna termin <i>opowiadanie</i> – znajduje synonimy słowa <i>miłość</i>	– wie, czym jest opowiadanie – rozróżnia formy narracji, podając przykłady z tekstu – zna rolę dialogów – odtwarza emocje towarzyszące bohaterom	– rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie (w tym opowiadanie obyczajowe), podaje jego cechy – wchodzi w rolę bohatera, poprawnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych	- samodzielnie charakteryzuje bohatera literackiego, - przedstawia własne stanowisko w związku z omawianym problemem, formułuje przemyślane, twórcze uwagi
Dbamy o staranną pisownię – Agnieszka Frączek, <i>Liścik</i> – ortografia; głoski typowe dla języka polskiego; netykieta [podręcznik, s. 52–53, zeszyt ćwiczeń, s. 174–175]	– widzi różnice w znaczeniu wyrazów przy braku polskich znaków diakrytycznych	– rozumie znaczenie starannej pisowni	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety – wykazuje się kreatywnością w szukaniu hasła dotyczącego netykiety	- przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) zapamiętania zapisu poznanych wyrazów z trudnością ortograficzną
Orfeusz i Eurydyka – mit o sile muzyki i miłości.	– zna termin <i>mit</i> – zna terminy: <i>legenda</i> i <i>baśń</i> – opowiada w prosty sposób o przeczytanym tekście	– wie, czym jest mit – wie, czym są legenda i baśń	– rozróżnia mit od legendy i baśni – tworzy plan odtwórczy	– potrafi rozpoznać mit, baśń i legendę, znajduje cechy gatunkowe w tekście	formułuje ocenę moralną działań bohaterów,

– Wanda Markowska, <i>Orfeusz i Eurydyka</i> – mit a legenda i baśń; akcja; punkt kulminacyjny; uczucia; przesłanie; opowiadanie twórcze i odtwórcze; plan; argumenty [podręcznik, s. 54–58, zeszyt ćwiczeń, s. 19–20]		– odtwarza fabułę tekstu, opowiada ją	– odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwraca uwagę na ich zachowania i uczucia – pisze opowiadanie twórcze	– tworzy plan wydarzeń i wskazuje punkt kulminacyjny, określa jego funkcję – w sposób poprawny pisze opowiadanie twórcze o zaskakującym przebiegu – określa uczucia bohaterów, odwołując się do konkretnych fragmentów tekstu – omawia przesłanie mitu	odwołując się do uniwersalnych wartości - analizuje i interpretuje mit, swobodnie odwołując się do kontekstów kulturowych
Każdy może być pisarzem. Redagujemy opowiadanie twórcze z dialogiem. II.4.1, II.4.2, III.1.3, II.1.5, III.2.1, III.2.7 – opowiadanie twórcze z dialogiem [podręcznik, s. 58, zeszyt ćwiczeń, s. 21–26]	– z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie	– pisze opowiadanie, stosuje dialogi – korzysta z napisanego wcześniej planu	– pisze opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – formułuje tekst wewnętrznie spójny – w większości poprawnie zapisuje dialogi	– samodzielnie tworzy plan opowiadania – poprawnie pisze spójne opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – poprawnie zapisuje dialogi	
Obraz miłości w wierszu Jana Twardowskiego. – ks. Jan Twarowski, <i>Na chwilę</i> – nazwy uczuć; kontrast [podręcznik, s. 59]	– zna termin <i>podmiot liryczny</i>	– zna termin <i>podmiot liryczny</i> i potrafi go wskazać w wierszu	– charakteryzuje podmiot liryczny – nawiązuje do nastroju wiersza – określa temat utworu – nazywa wrażenia wywołane wierszem	– charakteryzuje podmiot liryczny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – porównuje wiersz J. Twardowskiego z mitem o Orfeuszu i Eurydyce	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
Zacytujmy za I.B. Singerem:	– czyta tekst – krótko wypowiada się na jego temat	– wyjaśnia dosłowne znaczenie utworu – charakteryzuje bohaterów	– wyjaśnia przenośne znaczenie utworu	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne, wyjaśnia	- tworzy tekst o wartościach ukazanych w utworze, dbając o

„Miłość trzyma się mocno”. – Isaac Bashevis Singer, <i>Miłość trzyma się mocno</i> –fikcja literacka; realizm; fantastyka; bohaterowie; złote myśli; wartości; cytat; zasady cytowania; dosłowne i przenośne znaczenie [podręcznik, s. 60–64, zeszyt ćwiczeń, s. 35–37]			– wyszukuje złote myśli na temat miłości – rozpoznaje w utworze fikcję literacką – samodzielnie pisze tekst z cytatami o wartościach ukazanych w utworze	alegoryczne przedstawienie wartości – zna cechy przypowieści i potrafi rozpoznać utwór tego typu – pisze tekst o wartościach ukazanych w utworze, poprawnie cytuje adekwatne fragmenty	poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną, - poprawnie wprowadza cytaty
Przygotowanie do sprawdzianu. – terminy poznane w rozdziale 1 [podręcznik, s. 65–66]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa intencję wypowiedzi bohaterów – podejmuje próbę przekształcenia tekstu potocznego w oficjalny – wskazuje pytanie retoryczne – podejmuje próbę stworzenia kartki z dziennika	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – przekształca tekst potoczny w oficjalny – w większości przypadków odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i ewentualnie podaje ich funkcję – redaguje kartkę z dziennika z opisem przeżyć wewnętrznych	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – poprawnie przekształca tekst potoczny w oficjalny – potrafi samodzielnie podać synonimy – odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i podaje ich funkcję – poprawnie redaguje kartkę z dziennika, stosując bogaty opis przeżyć wewnętrznych	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki, - tworzy tekst oficjalny i nieoficjalny, - wskazuje w tekście środki stylistyczne i określa ich funkcję, - tworzy dziennik i opis przeżyć wewnętrznych, zachowując poprawność językową, interpunkcyjną i ortograficzną
Piszemy sprawdzian nr 1. – terminy poznane w rozdziale 1	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje polecenia	bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Na szlaku wartości					

O co chciałbym prosić świat? – Marek Grechuta, <i>Świecie nasz</i> – podmiot liryczny; adresat wypowiedzi; powtórzenie; anafora; epitet [podręcznik, s. 68–69, zeszyt ćwiczeń, s. 68–69]	– czyta uważnie tekst – wskazuje powtórzenia	– czyta tekst ze zrozumieniem i wskazuje podmiot liryczny oraz adresata tekstu	– charakteryzuje podmiot liryczny, potrafi wymienić jego prośby – zna terminy <i>epitet</i> i <i>pytanie retoryczne</i> i rozpoznaje je w tekście	– określa potrzeby podmiotu lirycznego – znajduje w tekście epitety, anafory i pytania retoryczne, określa ich funkcję	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
Porozmawiajmy o nas samych. – Amy Yerkes, <i>Jestem</i> – anafora; puenta; dyskusja; wyrażanie opinii [podręcznik, s. 70–72, zeszyt ćwiczeń, s. 47–50]	– zna termin <i>anafora</i>	– rozpoznaje anaforę w tekście	– wskazuje anaforę i określa jej funkcję – zna termin <i>puenta</i> – wyraża własny sąd o postaci z tekstu	– określa główną myśl tekstu, odwołując się do jego budowy – omawia funkcje tytułu, motta, puenty – wyraża własny sąd o postaci z tekstu i mówi o swoich doświadczeniach – potrafi uargumentować swoje zdanie	- argumentuje, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną, - samodzielnie interpretuje tekst literacki i ocenia bohaterów
Jak się skutecznie porozumieć? Ćwiczmy umiejętność prowadzenia dyskusji. I.1.19, III.1.2, III.2.1 – dyskusja; wyrażanie opinii; sprawozdanie z dyskusji; argumenty [podręcznik, s. 73–74, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– podejmuje próby włączenia się do dyskusji – zna zasady tworzenia sprawozdania	– włącza się do dyskusji z krótką wypowiedzią na zadany temat – tworzy kilkuzdaniowy tekst o charakterze sprawozdawczym	– zna i stosuje zasady zabierania głosu w dyskusji – stara się rzeczowo argumentować – z pomocą (m.in. planu) pisze sprawozdanie z dyskusji	– zabiera głos w dyskusji, argumentując rzeczowo i logicznie – potrafi podsumować dyskusję – pisze sprawozdanie z przebiegu dyskusji	- wyraża swoje zdanie, poprawnie i dokładnie je argumentując, - pisze sprawozdanie z dyskusji, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Na kanapie leży pilot – jak rozpoznać	– zna termin <i>homonim</i> – rozpoznaje homonimy	– rozpoznaje homonimy	– tworzy zdania z użyciem homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów, zapisując je	- twórczo i funkcjonalnie

znaczenie homonimów? II.2.4 – Agnieszka Frączek, <i>Rozkaz króla Mrozosława</i> – homonim; synonim; ortografia [podręcznik, s. 75–76, zeszyt ćwiczeń, s. 176–178]		– rozumie znaczenie homonimów		poprawnie pod względem ortograficznym – podaje synonimy ujednaczające znaczenie homonimów	wykorzystuje umiejętności językowe oraz wiedzę na temat podobieństw i różnic znaczeniowych wyrazów
Dylematy osiołka. Dlaczego tak ważna jest umiejętność podejmowania decyzji? – Aleksander Fredro, <i>Osiołkowi w żłoby dano</i> – bajka; morał; rytm; humor; notka o autorze [podręcznik, s. 77]	– czyta tekst – określa ogólnie myśl utworu – zna termin <i>bajka</i>	– rozpoznaje czytany utwór jako bajkę – opisuje zachowanie bohatera, potrafi je ogólnie ocenić	– opisuje zachowanie bohatera bajki, ocenia je – określa główną myśl utworu – wie, czym jest morał – rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź	– formułuje morał – odczytuje humor – rozumie funkcję rytmu	- redaguje notatkę, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną, - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Mam na imię... Czy mam coś wspólnego z Odysem? – Leopold Staff, <i>Odys</i> – podmiot liryczny; bohater liryczny; Homer, <i>Odyseja</i> ; związki frazeologiczne [podręcznik, s. 78–79]	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa adresata tekstu	– potrafi wskazać podmiot i bohatera lirycznego	– charakteryzuje podmiot i bohatera lirycznego – wymienia najważniejsze myśli tekstu – zna i rozumie związki frazeologiczne związane z Odyseuszem	– opowiada o Odyseuszu i jego wędrowce – zna związki frazeologiczne związane z Odyseuszem i potrafi je poprawnie stosować w wypowiedziach	uczestniczy w dyskusji na temat tez postawionych w wierszu Leopolda Staffa

Co lepsze: odwaga czy rozważa? – Wanda Markowska, <i>Dedał i Ikar</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 80–84, zeszyt ćwiczeń, s. 16–18]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna termin <i>mit</i> – wie, co to jest plan ramowy – wymienia bohaterów	– potrafi streścić tekst – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – zna różnice między mitem a baśnią i legendą – gromadzi słownictwo do charakterystyki bohaterów mitu – sporządza plan ramowy tekstu – zna termin plan szczegółowy	– gromadzi informacje na temat bohaterów mitu, charakteryzuje ich i ocenia ich postawy – na podstawie planu ramowego tworzy plan szczegółowy tekstu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne – pisze opowiadanie odtwórcze	– charakteryzuje bohaterów mitu, wskazuje na ich dokonania i postawy – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i potrafi je zastosować – określa wartości ważne dla bohaterów – tworzy spójny i logiczny tekst o odwiecznych marzeniach człowieka	– analizuje i interpretuje mit, swobodnie odwołując się do kontekstów kulturowych
Dzięki czemu Tezeusz znalazł wyjście z labiryntu. – <i>Mit o Tezeuszu i Ariadnie</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 84]	– zna termin <i>mit</i> – zna termin <i>plan ramowy</i> – w prosty sposób opowiada o losach bohaterów	– charakteryzuje bohaterów – tworzy plan ramowy – tworzy prostą kilkuzdaniową wypowiedź	– ocenia postawy bohaterów – zna znaczenie związków frazeologicznych odnoszących się do mitu	– wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie labiryntu – potrafi w swobodny sposób użyć związków frazeologicznych odnoszących się do mitu	– twórczo i w oryginalny sposób wykorzystuje wiedzę na temat mitologicznych bohaterów do stworzenia scenariusza gry komputerowej
Po czym rozpoznać wypowiedzenia złożone?	– zna terminy <i>zdanie pojedyncze</i> i <i>zdanie złożone</i>	– rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i zdania złożone	– poprawnie wyszukuje orzeczenia w zdaniach	– poprawnie przekształca zdanie pojedyncze w złożone	– świadomie i swobodnie stosuje wiedzę na temat zdań pojedynczych

– <i>Kraina języka. Wypowiedzenie złożone</i> – zdanie pojedyncze, zdanie złożone, zdania składowe; rodzaje wypowiedzeń złożonych [podręcznik, s. 85–88, zeszyt ćwiczeń, s. 121–127]		– wie, czym są równoważniki zdań – wie, czym są wypowiedzenia składowe w zdaniu	– odróżnia zdania od równoważników zdań – potrafi wskazać zdania składowe w zdaniu złożonym – przekształca zdanie pojedyncze w zdanie złożone	– kończy zdanie tak, aby powstało zdanie złożone – właściwie stosuje znaki interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym	i złożonych w dłuższych wypowiedziach ustnych i pisemnych
Jaka powinna być prawdziwa miłość? – św. Paweł, <i>Hymn o miłości</i> – hymn; anafora; bank wartościowych słówek [podręcznik, s. 89–90]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje temat utworu	– zna termin <i>hymn</i> – zna termin <i>anafora</i> – wymienia kilka cech miłości	– rozpoznaje czytany utwór jako hymn – rozpoznaje anafory – wskazuje związek między hymnem a fotografiami	– wskazuje cechy gatunkowe hymnu i rozumie zastosowanie tej formy przez autora – określa funkcje anafory w tym tekście i ich znaczenie ogólne dla gatunku, jakim jest hymn – samodzielnie podaje przykłady sytuacji, w których ludzie poświęcają się na rzecz innych	- określa funkcję użytych środków stylistycznych; - samodzielnie formułuje wnioski na temat utworu
Spotkanie dwóch światów – pana Tomasza i niewidomej dziewczynki. – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera [lektura czytana w całości, podręcznik, s. 91–98, zeszyt ćwiczeń, s. 81]	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób streścić utwór	– wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego – opowiada o wydarzeniach fabuły – ustala kolejność zdarzeń – w prosty sposób charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wskazuje elementy realistyczne w utworze – rozumie wzajemną zależność między zdarzeniami – charakteryzuje bohaterów, ocenia ich	– charakteryzuje i ocenia bohaterów, powołując się na konkretne fragmenty z tekstu	- przedstawia swoje zdanie o tym, czy pan Tomasz w mieszkaniu na Miodowej był szczęśliwy i uzasadnia opinię , - charakteryzuje relacje między matką i córką , - pisze opowiadanie twórcze o dalszych losach bohaterów

Nowela, jej cechy i budowa. – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera; budowa utworu: fabuła, punkt kulminacyjny; puenta, akcja, nowela; ekranizacja; wątek [podręcznik, s. 91–98, lektura czytana w całości : B. Prus, <i>Katarynka</i>]	– zna termin <i>nowela</i>	– wyjaśnia tytuł – rozpoznaje w tekście niektóre cechy noweli	– zna termin <i>nowela</i> – omawia funkcje tytułu i puenty – wskazuje główny wątek utworu – wie, czym jest filmowa adaptacja dzieł	– rozpoznaje nowelę w czytany utworze, wskazuje cechy gatunkowe w tekście – interpretuje tytuł, wskazuje na punkt kulminacyjny utworu i jego rolę – poprawnie określa wątek utworu	- wskazuje w lekturze cechy noweli
Nasze refleksje po lekturze wiersza <i>Przepaść</i> – Tadeusz Różewicz, <i>Przepaść</i> – tytuł; przenośnia, przenośnia poetycka; kontekst; recytacja [podręcznik, s. 99–100, zeszyt ćwiczeń, s. 70–72]	– czyta samodzielnie tekst – wymienia bohaterów literackich – bierze udział w scenie pantomimicznej	– przedstawia swoje wrażenia po przeczytaniu utworu – opisuje bohaterów literackich	– przedstawia główną myśl utworu – dobiera skojarzenia do słowa <i>przepaść</i> – zna termin <i>przenośnia</i> – odnajduje przenośnie w tekście	– wyjaśnia sens przenośni: <i>przepaść krawężnika, otchłań ulicy</i> – wyjaśnia, na czym polega efekt zaskoczenia w utworze – wymienia najważniejsze myśli tekstu	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
„Dlaczego nikt się nie wstydzi agresji i brutalności, a żenuje go własna dobroć?” – jak my sami odpowiedzielibyśmy na pytanie zadane	– czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach – ogólnie charakteryzuje bohaterów	– ustala kolejność wydarzeń i rozumie ich wzajemną zależność – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich postaw – bierze udział w dyskusji	– charakteryzuje bohaterów i ocenia ich zachowanie, odwołując się do fragmentów z tekstu – logicznie i rzeczowo przedstawia argumenty w dyskusji	- charakteryzuje bohaterów, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną

w klasie prof. Dmuchawca. – Małgorzata Musierowicz, <i>Kwiat kalafiora</i> – wydarzenia; dyskusja, bank współczujących słówek [podręcznik, s. 101–104]					
„Że”, „ponieważ”, „i”, „ale” – wyrazy, które mają niezwykle talent łączenia zdań. – <i>Kraina języka.</i> <i>Spójnik</i> – spójnik; wypowiedzenia składowe; spójniki w zdaniu pojedynczym [podręcznik, s. 105–108, zeszyt ćwiczeń, s. 128–131]	– zna pojęcie spójnika – wymienia najbardziej typowe spójniki	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik	– poprawnie wyszukuje zdania składowe w wypowiedzeniach złożonych – układa zdania złożone i stosuje w nich odpowiednie spójniki – dopasowuje spójniki do zdań	– poprawnie stosuje spójniki w pracach pisemnych – zna i poprawnie stosuje zasady interpunkcyjne dotyczące spójników	– twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące znaczenia spójników oraz ich funkcji w zdaniach pojedynczych i złożonych
Dziękuję za twoją pomoc! – Szlachetna Paczka – tekst informacyjny, argumenty; kampania reklamowa; formy wypowiedzi: sprawozdanie z akcji, podziękowanie, logo,	– czyta tekst ze zrozumieniem – z pomocą nauczyciela pisze podziękowanie	– zna termin <i>tekst informacyjny</i> – zna elementy sprawozdania i podziękowania jako form wypowiedzi – redaguje proste podziękowanie	– identyfikuje wypowiedź jako tekst informacyjny – potrafi zredagować podziękowanie	– rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji – tworzy sprawozdanie z akcji charytatywnej oraz podziękowanie – w wypowiedziach poprawnie wykorzystuje słownictwo o nacechowaniu emocjonalnym	– tworzy tekst argumentacyjny

plakat, słownictwo nacechowane emocjonalnie [podręcznik, s. 109–111, zeszyt ćwiczeń, s. 55–57]					
Czy obok nas żyją ludożercy? – Tadeusz Różewicz, <i>List do ludożerców</i> – podmiot liryczny, apostrofa, przenośnia, list-apel, dyskusja, cechy listu [podręcznik, s. 112–114, zeszyt ćwiczeń, s. 72–73]	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób powiedzieć o swoich wrażeniach – zna termin <i>list</i>	– mówi o swoich wrażeniach – charakteryzuje podmiot liryczny i adresata utworu – zna terminy <i>przenośnia</i> i <i>apostrofa</i> – recytuje wiersz (może popełnić kilka pomyłek)	– poprawnie odczytuje główne przesłanie wiersza – zna i rozpoznaje w tekście literackim przenośnię i apostrofę – recytuje wiersz – pisze list – wie, jakie są elementy budowy tej formy wypowiedzi – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”	– wyjaśnia przenośny sens zwrotów w wierszu – potrafi wskazać apostrofę i wyjaśnić jej wykorzystanie – interpretuje tekst w odniesieniu do jego formy i budowy – recytuje wiersz, wskazując, że rozumie tekst – dyskutuje na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”, formułując własne sądy i rzeczowo argumentując, ustosunkowuje się do problemu	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
Ciemne strony korzystania z internetu – Agnieszka Wawryniuk, <i>Złapani w sieć</i> ; Matylda Młocka, <i>Dzieci ugrzęzły w sieci</i> – artykuł prasowy, publicystyka, internet: zasady bezpiecznego korzystania [podręcznik, s. 115–117, zeszyt ćwiczeń, s. 96–97]	– czyta ze zrozumieniem teksty publicystyczne i informacyjne	– zna terminy <i>tekst publicystyczny</i> i <i>tekst informacyjny</i>	– wie, czym się różni tekst publicystyczny od tekstu informacyjnego – interpretuje tytuły artykułów prasowych – wyszukuje w tekście potrzebne informacje oraz cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń płynących z internetu	– wyjaśnia przenośny sens tytułów – odczytuje z wykresu dane na temat objawów uzależnienia – rzeczowo dyskutuje na temat zagrożeń płynących z internetu, powołując się na potrzebne dane	– tworzy zasady netykiety, – redaguje swój głos w dyskusji na temat korzyści i zagrożeń płynących z korzystania z internetu

Czy możliwe jest życie bez hejtu? – Sieć bez przemocy – argumenty, cyberprzemoc, netykieta, działania przeciw agresji [podręcznik, s. 118–119]	– zna znaczenie słowa <i>hejt</i> – zna niektóre zagrożenia płynące z sieci	– potrafi rozpoznać wypowiedzi, które można określić jako hejt – zabiera głos w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci	– uczestniczy w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci – uczestniczy w organizacji Szkolnego Dnia bez Przemocy – pisze krótką notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna zasady etykiety językowej	– proponuje sposoby walki z hejtem – przedstawia argumenty odnoszące się do stwierdzenia, że należy przeciwstawiać się każdej formie przemocy – pisze poprawnie notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna i stosuje zasady etykiety językowej	– tworzy tekst argumentacyjny, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Na czym polega „chwila pojednania”? – A. Kamieńska, <i>Chwila pojednania</i> – przenośnia, przeciwstawienia (kontrast), język niewerbalny [podręcznik, s. 120]	– czyta tekst ze zrozumieniem – dzieli się wrażeniami z utworu	– charakteryzuje podmiot liryczny – określa sytuację liryczną	– rozpoznaje przenośnię w tekście literackim i wyjaśnia jej znaczenie – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności	– interpretuje zastosowane przenośnie i przeciwstawienia, wskazuje na rolę kontrastu – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności – wskazuje rozwiązywania słowne i niewerbalne	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst poetycki
Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2 [podręcznik, s. 121–122]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – umie stosować spójniki – podejmuje próbę stworzenia zdań złożonych – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze podziękowanie – pisze proste opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze poprawne i interesujące opowiadanie twórcze	– doskonale rozumie tekst literacki, – wskazuje przenośnię w tekście i jej funkcję, – pisze opowiadanie twórcze, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną

Piszemy sprawdzian nr 2. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje polecenia	- bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Dumne dziedzictwo					
„To była taka piosenka – marzenie o wolności, że Polska może być Polską”. – Jan Pietrzak, <i>Żeby Polska była Polską</i> – wartości, patriotyzm, symbole narodowe [podręcznik, s. 124–125]	– czyta uważnie tekst – określa temat utworu	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje wydarzenia z historii Polski	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – mówi o symbolach narodowych przedstawionych na ilustracjach – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtysiącletniej historii Polski – wypowiada się na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtysiącletniej historii Polski – w sposób rzeczowy i zgodnie z zasadami dyskusji wypowiada się na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego do symboli narodowych należy się odnosić z szacunkiem	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Jak rządzić państwem – cechy dobrego króla – Jan z Czarnkowa, <i>Jak rządził Kazimierz królestwem i narodem; Kazimierz Wielki, król Polski, funduje w Krakowie Studium Powszechne</i>	– czyta uważnie oba teksty – wymienia bohatera obu tekstów	– czyta średniowieczne teksty ze zrozumieniem – charakteryzuje narratora i bohatera w czytanych utworach	– rozróżnia narrację pierwszoosobową i trzecioosobową – wskazuje w utworze bohatera i określa jego cechy – wypowiada się na temat cech króla i jego obowiązków – wymienia, co było ważne dla bohatera	– rozpoznaje epitety określające władcę i potrafi wskazać uzasadnienie ich użycia – tworzy portret szlachetnego polityka i obywatela	- charakteryzuje dobrego króla, - wskazuje środki stylistyczne w tekście oraz określa ich funkcje

– cechy władcy, obowiązki władcy, epitet, kronika [podręcznik, s. 126–127]					
Jakie wydarzenie z przeszłości przypomniał Henryk Sienkiewicz „ku pokrzepieniu serc”? – Henryk Sienkiewicz, <i>Krzyżacy</i> – powieść; cechy bohaterów; epitet, porównanie; oś czasu – Henryk Sienkiewicz [podręcznik, s. 128–137]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o wydarzeniach – zna termin <i>fikcja literacka</i> – zna termin <i>powieść</i>	– wymienia postacie historyczne przywołane w utworze – wie, czym fikcja literacka różni się od faktów historycznych – układa plan wydarzeń	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – zna podstawowe informacje na temat Henryka Sienkiewicza	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – wyjaśnia sens wyrażenia „ku pokrzepieniu serc” – potrafi znaleźć w różnych źródłach informacje na temat Henryka Sienkiewicza – ocenia postępowanie króla wobec wrogów	- charakteryzuje bohaterów występujących we fragmencie tekstu, - wymienia cechy gatunkowe powieści historycznej
Zespalamy zdania pojedyncze. – <i>Kraina języka. Zdania złożone współrzędnie i podrzędnie</i> – spójniki, zdanie pojedyncze, zdanie składowe, zdanie złożone współrzędnie, zdanie złożone podrzędnie; interpunkcja w zdaniach złożonych [podręcznik, s. 138–143, zeszyt ćwiczeń, s. 132–136]	– zna terminy <i>zdanie złożone współrzędnie</i> i <i>zdanie złożone podrzędnie</i> – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– łączy ze sobą zdania składowe – dopisuje zdanie współrzędne lub zdanie podrzędne do zdania pojedynczego – stosuje w praktyce językowej różne typy zdań – stara się zachować właściwą interpunkcję w zdaniach złożonych współrzędnie	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik i określa jego funkcje w tekście – poprawnie stosuje regułę dotyczącą interpunkcji w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie	- twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące znaczenia spójników oraz ich funkcji w zdaniach pojedynczych i złożonych

„Ze zdziwienia ludzka nauka się rodzi” – poznajemy polskich naukowców – Jan Dantyszek, <i>Na traktat „O obrotach” Mikołaja Kopernika z Prus</i> – Polscy odkrywcy i wynalazcy – oś czasu – życiorys (biografia), notka [podręcznik, s. 144–145, 154–155, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]	– zna nazwiska znanych polskich uczonych	– redaguje notatki z pomocą nauczyciela	– samodzielnie tworzy notki biograficzne	– korzysta z różnych źródeł, aby zdobyć informacje na temat polskich uczonych i odkrywców	- tworzy notki biograficzne, korzystając z różnych źródeł i zachowując poprawność językową, ortograficzną, interpunkcyjną, - tworzy bibliografię
Jan III Sobieski jako mąż i ojciec oraz jako król. – <i>List Jana III Sobieskiego do królowej Marii Kazimiery</i> – list, opis pomnika i obrazu; cechy bohatera, ocena postaci, argumenty [podręcznik, s. 123, 146–147]	– czyta tekst listu ze zrozumieniem – wie, czym jest list – podejmuje próbę opisanie pomnika – podejmuje próbę napisania listu	– charakteryzuje bohaterów – pisze prosty opis pomnika – pisze krótki list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach	- redaguje list, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną,
Co dla Polaków oznacza dzień 3 maja? – Franciszek Dionizy Kniaźnin, <i>Polonez</i>	– wskazuje wydarzenia historyczne w utworze	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki

3 maja, fragment <i>Konstytucji 3 maja</i> – dyskusja, argumenty [podręcznik, s. 148– 149, 352]		– włącza się do dyskusji na temat powodów do dumy w związku z uchwaleniem <i>Konstytucji</i> <i>3 maja</i>		– bierze udział w dyskusji, podaje argumenty rzeczowe, logiczne i emocjonalne – potrafi w kontekście tekstu zinterpretować obraz przedstawiony w podręczniku	
Maria Skłodowska- Curie: uczona i obywatelka I.1.9, I.1.20 – Lluís Cugot i Luisa Vera, <i>Nazywam się Maria Skłodowska- Curie</i> [lektura czytana w całości]	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje bohaterkę utworu	– charakteryzuje bohaterkę – doskonalą różne formy zapisywania pozyskanych informacji	– wymienia dokonania bohater ki	– korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje	– korzystając z różnych źródeł tworzy notatkę biograficzną
Trzynastego marca o wpół do piątej... – zapisujemy daty i godziny. – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Pisownia dat i godzin</i> – Agnieszka Frączek, <i>Zguba</i> – zapis dat; zapis godzin [podręcznik, s. 156– 158, zeszyt ćwiczeń, s. 179]	– stosuje przynajmniej jedną formę zapisu daty i godziny	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny	– pisze daty i godziny poprawnie pod względem ortograficznym – stosuje różne formy zapisu daty i godziny – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny, zachowuje poprawność ortograficzną – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	
O ważnych wydarzeniach z historii naszej ojczyzny – „śpiewajmy pamięć o tych dniach”.	– słucha uważnie tekstu – czyta uważnie oba teksty – wie, o jakim wydarzeniu jest mowa w depeszy J. Piłsudskiego	– wie, czym jest depesza – wie, czym jest notatka biograficzna – zna najważniejsze fakty z biografii J. Piłsudskiego – określa podmiot liryczny – określa nastrój wiersza	– określa, jakim rodzajem języka została napisana depesza – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	– podaje cechy języka użytego w depeszy – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, redagując notatkę na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości	– zna pieśni patriotyczne, – wyszukuje informacje w różnych źródłach i tworzy z nich notatkę graficzną

– J. Piłsudski, <i>Depesza o powstaniu niepodległego państwa polskiego</i>; J. Cygan, <i>Śpiewka 1920</i>, J. Piłsudski, <i>Rok 1920</i>, plakaty z 1920 roku, zdjęcia z rekonstrukcji w Ossowie, obraz J. Kossaka – źródła historyczne, depesza, epitet, język oficjalny i nieoficjalny, notka biograficzna – piosenka, plakat, książka [podręcznik, s. 159–163, 347, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]			– redaguje notatkę biograficzną na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – pisze ogłoszenie	– wyszukuje w różnych źródłach informacje o Bitwie Warszawskiej – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu grupy rekonstrukcyjnej	
Do jakiej refleksji skłania ostatnie przemówienie radiowe prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego? – S. Starzyński, fragment ostatniego przemówienia radiowego – przemówienie; oficjalna i nieoficjalna odmiana języka [podręcznik, s. 164–165]	– czyta uważnie tekst – z pomocą nauczyciela określa adresata przemówienia	– wskazuje adresata przemówienia – mówi o swoich wrażeniach	– zna okoliczności wygłoszenia przemówienia – podaje synonimy wyrazu <i>wielka</i> – wskazuje cechy języka mówionego i języka pisanego	– wskazuje kontrast między planami prezydenta a wojenną rzeczywistością – wymienia środki perswazji zastosowane przez prezydenta	– samodzielnie analizuje tekst

Stawiamy przecinki, myślniki, średniki, dwukropki... II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka. Interpunkcja w zdaniach złożonych</i> – zdania złożone; interpunkcja [podręcznik, s. 166-168, zeszyt ćwiczeń, s. 137-139]	– zna znaki interpunkcyjne, takie jak przecinek, średnik, dwukropek – zna zasady stosowania przecinka w zdaniach pojedynczych i złożonych	– zna znaki interpunkcyjne stosowane w zdaniach pojedynczych i złożonych – wie, jakie funkcje pełnią poszczególne znaki interpunkcyjne	– wydziela zdania składowe przecinkami – poprawnie używa kropki, przecinka, średnika w zdaniach złożonych i w wyliczeniach	– stosuje zróżnicowane znaki interpunkcyjne – zna zasadę stawiania przecinka przed powtórzonymi spójnikami	- twórczo wykorzystuje w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych wiedzę na temat funkcji znaków interpunkcyjnych na końcu wypowiedzeń - twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje w swoich wypowiedziach pisemnych wiedzę na temat różnych funkcji nawiasu, dwukropka, myślnika, średnika i cudzysłowu
Jak zachowywali się harcerze podczas powstania warszawskiego? – Stanisław Ryszard Dobrowolski, <i>Warszawskie dzieci</i>, – Michał Romański, <i>Nic się, dziadku, nie martw</i> – przerośnia, piosenka patriotyczna, wyrazy dźwiękonaśladowcze [podręcznik, s. 169-172]	– słucha tekstu piosenki ze zrozumieniem – wie, czym jest komiks	– określa temat pieśni i komiksu – nazywa swoje wrażenia	– rozumie dosłowne i przerośnięte znaczenie utworu <i>Warszawskie dzieci</i> – opowiada o postawie harcerzy w czasie II wojny światowej – zauważa wyrazy dźwiękonaśladowcze w komiksie	– wyjaśnia znaczenia przerośni w tekście <i>Warszawskie dzieci</i> – wskazuje wartości opisane w utworach – wyjaśnia rolę wyrazów dźwiękonaśladowczych w komiksie – pisze o dalszych losach łączniczek	- tworzy własny komiks, nawiązując do wydarzeń historycznych

Dlaczego rotmistrz Pilecki zyskał opinię Bohatera Niezwyciężonego? – pytanie retoryczne, notka biograficzna, ustna wypowiedź, list, patriotyzm [podręcznik, s. 173–176]	– wie, kim był Witold Pilecki – określa temat utworu	– określa formę tekstu (list) – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wskazuje wartości ważne dla bohatera – rozpoznaje pytania retoryczne – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego	– rozpoznaje pytania retoryczne i określa, jaką funkcję pełnią w tekście – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny, uzasadnia swoją opinię – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje informacje – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Czym jest patriotyzm? Jak go rozumiał Witold Pilecki, a jak obecnie my rozumiemy to pojęcie? – Jakub Dorosz, <i>Rotmistrz Pilecki, Bohater Niezwyciężony</i> – dyskusja, patriotyzm, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 173–176, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– wie, co to jest patriotyzm – podaje przykład postawy patriotycznej	– włącza się do dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– bierze udział w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– wyszukuje w tekście refleksje autora na temat patriotyzmu – wyszukuje informacje na temat biegu Tropem Wilczym – przedstawia rzeczowo swoje argumenty w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu – przygotowuje wystąpienie na temat własnego rozumienia patriotyzmu	– bierze udział w dyskusji, zachowując poprawny styl i język
Solidarność, czyli „razem iść do celu” – Marek Grechuta, <i>Solidarność</i> – wartości; wypowiedź argumentacyjna	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna pojęcie <i>solidarny</i>	– rozumie pojęcie <i>solidarny</i> – określa ogólnie temat pieśni	– wskazuje wartości w utworze – wyjaśnia znaczenie słowa <i>solidarny</i> – wie, czym był ruch „Solidarność” w Polsce	– wybiera ważne słowa, przedstawia argumenty	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki

[podręcznik, s. 177-178]			– nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst		
Przed sprawdianem. I.1.3, I.1.9, I.2.2, II.1.12, II.1.13, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3 [podręcznik, s. 179-180]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem –wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – używa odpowiednich spójników – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – poprawnie zapisuje datę	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – pisze notkę biograficzną – przygotowuje wypowiedź argumentacyjną	- samodzielnie czyta tekst i go analizuje, - pisze notkę biograficzną, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Piszemy sprawdzian nr 3. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleczeń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Wyobraźnia bez granic					
W wyobraźni możesz wszystko! – Zbigniew Herbert, <i>Pudełko zwane wyobraźnią</i> – podmiot liryczny; zaklęcia poetyckie, fantazja; wyrazy dźwiękonaśladowcze, dźwiękonaśladownictwo, porównanie, przenośnia, strofa,	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o wyobraźni	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – wykonuje polecenia z tekstu, wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – w prosty sposób określa nastrój wiersza – charakteryzuje podmiot liryczny – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię	– wyodrębnia obrazy poetyckie w poezji – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię, określa ich funkcje – pisze, do czego przydaje się wyobraźnia	– wyjaśnia znaczenie czasu – objaśnia dosłowne i przenośne znaczenia w wierszu	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki, - rozumie znaczenie przenośni i wskazuje ich funkcje w tekście

nastrój, opis krajobrazu [podręcznik, s. 182–183, zeszyt ćwiczeń, s. 58–65]		– pisze krótki tekst o tym, do czego przydaje się wyobraźnia			
Hobbit – a kto to taki? – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – fikcja literacka, fantastyczne postaci, narrator, świat realny i świat fikcyjny, baśń; opis bohatera, opis miejsca, fantastyka, powieść fantasy [podręcznik, s. 184–191, zeszyt ćwiczeń, s. 76]	– potrafi wymienić głównych bohaterów powieści (przedstawionych we fragmencie znajdującym się w podręczniku)	– podaje cechy wyglądu głównego bohatera, przedstawia jego historię – w prosty sposób opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy świata przedstawionego	– opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytany fragmencie – mówi o swoich wrażeniach	– odwołując się do fragmentów z tekstu, opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – w ciekawy sposób opisuje domostwo hobbita – wyraża własny sąd o postaci – rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia i wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytany fragmencie – mówi o swoich wrażeniach	- omawia inny tekst kultury w konwencji fantasy - porównuje książkę z filmem Petera Jacksona
Perfekcyjnie wymyślony świat Śródziemia – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – czas, miejsce wydarzeń, fabuła utworu, narrator, kompozycja tekstu [lektura czytana w całości]	– wymienia elementy świata przedstawionego	– wskazuje narratora – określa czas akcji, miejsce akcji, bohaterów – wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa narratora – określa tematykę oraz problematykę utworu – rozpoznaje fikcję literacką – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – wymienia cechy powieści fantasy	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – określa odmianę powieści, którą reprezentuje utwór, wskazując cechy powieści fantasy w <i>Hobbicie</i>	omawia inny tekst kultury w konwencji fantasy - porównuje książkę z filmem Petera Jacksona
„Nie życzę sobie przygód, dziękuję ślicznie! Nie dziś”.	– pobieżnie zna treść utworu – potrafi w ogólny sposób przedstawić przebieg wydarzeń	– opowiada o wydarzeniach fabuły	– wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach	- charakteryzuje bohaterów, dbając o poprawność językową,

Co sprawiło, że Bilbo powędrował jednak w świat? – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – plan wydarzeń, wątek główny, wątki poboczne, punkt kulminacyjny, akcja [lektura czytana w całości]		– wskazuje wątek główny oraz wątki poboczne	– określa doświadczenia bohaterów literackich – określa skutki walki dobra ze złem	– wskazuje wartości ważne dla bohaterów – dostrzega ponadczasowy charakter motywu	ortograficzną i interpunkcyjną
„A co, nie mówiłem? Pan Baggins potrafi więcej, niż nam się wydaje”... Charakterystyka głównego bohatera I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – cechy bohatera, charakterystyka, cytaty, plan charakterystyki postaci literackiej [lektura czytana w całości]	– wskazuje pojedyncze cechy bohatera – zarówno wyglądu, jak i zachowania – wie, z jakich elementów składa się charakterystyka	– charakteryzuje bohatera – pisze prostą charakterystykę bohatera na podstawie schematu	– odnajduje w tekście fragmenty istotne dla opisu bohatera – wyraża własny sąd o postaci – pisze charakterystykę głównego bohatera	– określa cechy bohatera, ilustrując je cytatami – poprawnie pisze charakterystykę głównego bohatera, korzystając z cytatów i rzeczowo przedstawiając własny sąd o postaci	- charakteryzuje bohaterów, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Przeczytaj koniecznie tę lekturę! Nie bierz tej książki do ręki! Ten film musisz obejrzeć! Nie warto iść na ten film!	– ogląda uważnie film – opowiada o filmie i o swoich wrażeniach	– określa swoje wrażenia po obejrzeniu filmu	– ocenia, czy wizja reżysera odpowiada oryginałowi – porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu	– porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu, posługując się słownictwem dotyczącym sztuki filmowej	- pisze recenzję, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną

– John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – adaptacja, recenzja filmu lub książki, argumenty [lektura czytana w całości, zeszyt ćwiczeń, s. 53]]			– pisze recenzję na temat filmu lub książki	– pisze recenzję na temat filmu lub książki, uzasadniając swoją opinię	
Części mowy znamy, więc je utrwalamy! – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – części mowy odmienne i nieodmienne, funkcje części mowy w zdaniu [podręcznik, s. 194-195, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– wie, że istnieją części mowy odmienne i nieodmienne – potrafi wymienić nazwy większości z nich	– rozpoznaje w wypowiedziach części mowy odmienne i nieodmienne	– tworzy związki wyrazowe – określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych	– poprawnie określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – prawidłowo stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych	- twórczo i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat różnych części mowy
W którą stronę z czasownikiem? – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – strony czasownika – czynna i bierna [podręcznik, s. 195–196, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– zna terminy <i>strona czynna czasownika</i> i <i>strona bierna czasownika</i>	– potrafi wskazać w zdaniu orzeczenie wyrażone czasownikiem w stronie czynnej lub biernej	– rozumie zasady budowy konstrukcji strony czynnej i biernej czasownika – przekształca konstrukcję strony biernej w czynną i odwrotnie	– świadomie stosuje stronę czynną lub bierną, w zależności od intencji wypowiedzi	- twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące znaczenia i odmiany czasowników oraz zasad ich pisowni
Od tekstu do przedstawienia. – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Teatrzyk Zielona Gęś</i>	– rozpoznaje elementy tekstu dramatycznego – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser i scenograf	– dostrzega żart w utworze – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze	– wie, czym jest komizm – zna wyróżniki tekstu dramatycznego – podział na akty i sceny; tekst główny	– rozumie swoistość tekstu przynależnego do literatury i teatru – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	- opracowuje scenariusz inscenizacji sztuki <i>Teatrzyku „Zielona Gęś”</i> – oryginalny pod względem treści i stylu

– humor, tytuł, miejsce akcji, tekst główny, tekst poboczny, inscenizacja, dramat, świat przedstawiony, dialog; reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler, słownictwo teatralne [podręcznik, s. 197–198, zeszyt ćwiczeń, s. 101–102]			(dialogi i monologi) i tekst poboczny – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem	– wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka), charakteryzując je – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem, wprowadzając ciekawe elementy fantastyczne	- objaśnia na podstawie informacji w <i>Słowniczku</i> funkcje satyry w utworze K.I. Gałczyńskiego
W drodze do żupaszczy. – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Żupaszczce</i> – obraz poetycki, nastrój, efekty wizualne i dźwiękowe, dźwiękonaśladownictwo, opis postaci, powtórzenie, uczucia [podręcznik, s. 199–200, zeszyt ćwiczeń, s. 58–59]	– czyta tekst i potrafi wypowiedzieć się krótko na jego temat	– nazywa elementy obrazu poetyckiego – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – rozpoznaje w tekście epitety, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje – zauważa dźwiękonaśladownictwo w tekście	– wyodrębnia obrazy poetyckie – rozpoznaje fikcję literacką – rozpoznaje w utworze cechy fantazy – rozpoznaje w tekście epitety, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje – mówi o swoich wrażeniach – rozumie termin <i>głoska</i> i wskazuje efekty dźwiękowe w tekście – bierze udział w rozmowie	– wskazuje rolę dźwiękonaśladownictwa w tekście – wykorzystuje w interpretacji tekstu własne doświadczenia oraz elementy wiedzy o kulturze – rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, filmu, muzyki – wygłasza tekst o charakterze argumentacyjnym	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
Co zagraża światu? Jaka czeka nas przyszłość? – Stanisław Lem, <i>Jak ocalał świat</i> – fikcja, fantastyka, hasło słownikowe,	– wskazuje elementy świata przedstawionego – pobieżnie opowiada treść	– omawia elementy świata przedstawionego – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – opowiada treść; określa czas i miejsce akcji – charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – wymienia cechy charakterystyczne utworów fantastycznonaukowych – wskazuje puentę, punkt kulminacyjny	– dostrzega elementy należące do różnych gatunków literackich – omawia funkcje tytułu, puenty, punktu kulminacyjnego – rozumie wzajemną zależność wydarzeń	- samodzielnie wskazuje elementy fantastyczne w utworze, - charakteryzuje bohaterów literackich, posługując się poprawnym językiem i odpowiednim stylem,

fantastyka naukowa (science fiction) [podręcznik, s. 201–206]			– charakteryzuje bohaterów, wyraża opinię o nich – określa przesłanie utworu	– charakteryzując bohaterów, odnosi się do samodzielnie wybranych fragmentów tekstu – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach	- podaje przykłady innych utworów gatunku science-fiction
Marzenia o superbohaterach. – mit o Heraklesie, komiksy o Supermanie, Spider-Manie, Batmanie – superbohater, mit, komiks, argumentowanie własnego stanowiska [podręcznik s. 206]	– wie, czym jest mit – pobieżnie opowiada o wydarzeniach	– zna cechy mitu – zna cechy komiksu – opowiada o wydarzeniach – wskazuje ulubionego superbohatera	– zna budowę komiksu – charakteryzuje bohaterów określanych mianem <i>superbohater</i> – wymienia niezwykle zdolności bohaterów – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze	– potrafi samodzielnie wskazać superbohaterów znanych mu z tekstów kultury – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze, uzasadniając swój wybór	- tworzy własny komiks o superbohaterze
W jakiej postaci występują czasowniki? – <i>Kraina języka. Czasownik dokonany i niedokonany</i> – czasownik dokonany, czasownik niedokonany [podręcznik s. 207–209, zeszyt ćwiczeń, s. 144–146]	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w zdaniu	– wskazuje czasowniki w wypowiedziach – zna terminy <i>czasownik dokonany</i> i <i>czasownik niedokonany</i>	– rozpoznaje w wypowiedziach czasowniki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i>	– bezbłędnie wskazuje w wypowiedziach czasowniki, określając ich funkcję – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i>	- wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie zdobytą wiedzę na temat trybów czasownika
Poznajemy tryby w zwykłym trybie pracy. – <i>Kraina języka. Tryby czasowników</i> – tryby czasowników	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w tekście	– wyróżnia różne formy czasownika, w prostych przykładach rozpoznaje formy poszczególnych trybów	– potrafi określić formy trybu czasowników – tworzy formy odpowiednich trybów	– bez problemu określa formy trybu czasowników i bezbłędnie tworzy formy odpowiednich trybów	- wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie zdobytą wiedzę na temat trybów czasownika

[podręcznik s. 209–210, zeszyt ćwiczeń, s. 147–149]					
„Poszliby na grzyby, gdyby...” – pisownia częstki -by z czasownikami. – Zakrety ortografii. Pisownia częstki -by z czasownikami – Agnieszka Frączek, <i>Gdyby kaczkom kupić wrotki...</i> – pisownia częstki -by [podręcznik s. 211–212, zeszyt ćwiczeń, s. 180–182]	– zna zasady pisowni częstki -by	– zna zasady pisowni częstki -by	– pisze poprawnie częstkę -by z różnymi formami czasowników	– pisze poprawnie częstkę -by z różnymi formami czasowników	- przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) zapamiętania zapisu poznanych wyrazów z trudnością ortograficzną w zakresie pisowni częstek -bym, -byś, -by, -byśmy, -byście
Radość pisania. – Wisława Szymborska, <i>Radość pisania</i> – tytuł, przenośnia, ożywienie, pytanie retoryczne [podręcznik s. 213–214]	– czyta wiersz i podejmuje próbę przedstawienia swoich wrażeń po lekturze	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych i przenośnych – wie, czym są epitet, przenośnia, wyrazy dźwiękonaśladowcze, i potrafi wskazać niektóre w wierszu – wyodrębnia pojedyncze obrazy poetyckie – wyjaśnia sens utworu – omawia funkcje tytułu	– wskazuje środki poetyckie, którymi posługuje się autorka wiersza: epitet, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, pytanie retoryczne, i wyjaśnia ich znaczenie – wyjaśnia zauważone obrazy poetyckie – interpretuje zakończenie utworu – wypowiada się na temat procesu i sensu tworzenia	- charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu, - wskazuje środki stylistyczne oraz określa ich funkcje, - wypowiada się na temat roli dzieła i mocy twórcy
Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4 [podręcznik, s. 217–218]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę wskazania i opisanie cech postaci	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – wskazuje cechy charakteryzujące literaturę fantasy – rozpoznaje tryby czasownika	– zna motywy charakterystyczne dla literatury fantasy – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – używa trybów czasownika	– rozpoznaje literatury fantasy – operuje poprawnie trybami czasownika, stronami czasownika oraz świadomie używa czasowników dokonanych i niedokonanych	- wskazuje cechy literatury fantasy w podanych utworach, - twórczo operuje trybami, stronami i aspektami czasownika,

		– rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – rozróżnia konstrukcje czynną i bierną – podejmuje próbę pełniejszego scharakteryzowania postaci	– przekształca stronę czynną w stronę bierną – pisze charakterystykę	– poprawnie i w sposób twórczy pisze charakterystykę	- redaguje charakterystykę, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Piszemy sprawdzian nr 4. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Słowa i obrazy					
Niezawodny sposób na słotę. – Stanisław Grochowiak, <i>Na słotę</i> – przenośnia, anafora, budowa wiersza, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 220]	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o dobrej książce	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – w sposób nieskomplikowany określa nastrój wiersza – rozpoznaje w tekście przenośnię – pisze krótki tekst o dobrej książce	– wyodrębnia obrazy poetyckie – wyjaśnia znaczenie przenośni i anafor użytych w wierszu – rozpoznaje liczbę wersów, rymy, liczbę sylab w wersie – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekście – uczestniczy w rozmowie na temat książek i ciekawych tematów dla pisarzy – pisze wypowiedź argumentacyjną o dobrej książce – stosuje akapity w swojej pracy	– analizuje budowę wiersza w kontekście jego treści – odczytuje obrazy poetyckie – określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – poprawnie pisze wypowiedź argumentacyjną, w ciekawy i rzeczowy sposób przekonując do dobrej książki	- samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki, - tworzy wypowiedź argumentacyjną, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Bibliofil w pizzerii.	– czyta tekst ze zrozumieniem	– opowiada o wydarzeniach – pisze plan wydarzeń	– wskazuje punkt kulminacyjny	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach	- ocenia utwór literacki,

– Małgorzata Musierowicz, <i>Język Trolli</i> – plan wydarzeń, punkt kulminacyjny, bohater; słownik wyrazów obcych; wypowiedź argumentacyjna; język literacki i język potoczny; dedykacja [podręcznik, s. 221–226, zeszyt ćwiczeń, s. 53–54]	– pobieżnie opowiada o wydarzeniach – zna cechy dedykacji	– charakteryzuje bohaterów – tworzy schematyczną dedykację	– opowiada o wydarzeniach z punktu widzenia różnych bohaterów – charakteryzuje bohaterów, omawia ich uczucia i emocje – identyfikuje, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny – tworzy schematyczną, ale poprawną dedykację	– wskazuje, co było wartościowe dla poszczególnych bohaterów – wyjaśnia, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny, powołując się na wypowiedzi bohaterów – określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi bohaterów – tworzy dedykację – pisze tekst o charakterze argumentacyjnym – korzysta ze słowników	– charakteryzuje bohaterów literackich
Jakie wyrazy zastępuje zaimek? – <i>Kraina języka. Zaimek. Rodzaje zaimków</i> – rodzaje zaimków [podręcznik, s. 227–229, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje w wypowiedziach niektóre zaimki	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki, określa ich funkcje w tekście i ma świadomość, jakie części mowy zastępują – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – bezbłędnie rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – stosuje poprawne formy gramatyczne zaimków odmiennych – bezbłędnie uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące znaczenia i odmiany różnych grup zaimków oraz zasad ich pisowni
Dawno temu, gdy znaki ryto w kamieniu... Poznajemy historię książki. – Władysław Kopaliński, <i>Opowieść</i>	– czyta cicho i głośno	– doskonalą ciche i głośne czytanie – wie, jak jest zbudowana książka – odnajduje etapy rozwoju książki na osi czasu	– wymienia najważniejsze etapy rozwoju książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach – omawia funkcje tytułu, podtytułu	– przedstawia etapy rozwoju książki w porządku chronologicznym, z uwzględnieniem informacji dotyczących formy i tworzywa – uzasadnia tezę Władysława Kopalińskiego, że wynalazki papieru i druku są dwiema	– korzystając z różnych źródeł informacji tworzy prezentację na temat historii książek

o książce; infografika: budowa książki – frazeologizmy, podtytuł [podręcznik, s. 230-235]			– rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne	wielkimi rewolucjami w historii książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje znalezione informacje – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i wyjaśnia ich znaczenie	
Książki czekają na ciebie. – <i>Katalogi on-line, Czytam sobie!</i> – wypowiedź argumentacyjna, dyskusja; frazeologizm, sentencja; plakat, wystawa; książka artystyczna [podręcznik, s. 236–238, zeszyt ćwiczeń, s. 90–93]	– wie, czym są katalogi biblioteczne – wymienia przeczytane książki	– zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych (np. w bibliotekach szkolnych oraz on-line) – wybiórczo wykorzystuje technologię informacyjną oraz zasoby internetowe do zbierania informacji	– korzysta z informacji zawartych w katalogach – rozwija umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – wypowiada się na temat swoich zainteresowań czytelniczych	– efektywnie posługuje się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – bierze udział w dyskusji nad przyszłością książki	
Klasa 6 oraz... bracia Lumière polecają kino! – Witold Bobiński, <i>Panie, panowie! Kinematograf Lumière'a</i> – historia kina [podręcznik, s. 239–241]	– rozumie czytany tekst – zna kilka faktów z historii filmu	– zna historię filmu – potrafi w prosty sposób opowiedzieć o historii filmu	– podaje różnice między pierwszymi obrazami filmowymi a kinem współczesnym – z pomocą nauczyciela wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i> , <i>kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	– przedstawia argumenty wyjaśniające powody „kariery”, jaką zrobił film – korzystając ze słowników, wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i> , <i>kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	- twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje swoją wiedzę o sztuce filmowej
Z dołu, z góry, z daleka i z bliska –	– wie, czym są plany filmowe	– wskazuje różnice między planami filmowymi	– wymienia rodzaje planów filmowych	– ocenia przydatność poznanych planów filmowych do realizacji	- twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje swoją

czyli o pracy kamery na planie filmowym. – <i>Plany filmowe</i> – plan filmowy [podręcznik, s. 242–243, zeszyt ćwiczeń, s. 103]	– zna definicje terminów: <i>kadr, montaż</i>	– zna definicje terminów: <i>kadr, scena, ujęcie, montaż</i> – włącza się w redagowane <i>Kodeksu filmowca amatora</i>	– na wskazanym materiale określa rodzaj planu filmowego – zna definicje terminów: <i>kadr, kadrowanie, scena, ujęcie, montaż</i> – na ogół poprawnie redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>	określonych zamysłów autorów filmu – uzasadnia twierdzenie, że ważnym środkiem języka filmu jest „punkt widzenia” kamery – redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>	wiedzę o sztuce filmowej
Jak powstaje film? – Władysław Ślesicki, scenariusz Władysław Ślesicki, scenopis – scenariusz, scenopis, recenzja, adaptacja, plan filmowy [podręcznik, s. 244–251, zeszyt ćwiczeń, s. 104–108]	– czyta ze zrozumieniem fragment powieści – zna terminy: <i>scenariusz, scenopis</i> – ogląda film (fragment)	– zna budowę scenariusza – wie, czym jest adaptacja filmowa	– porównuje tekst literacki, scenariusz i scenopis, wskazuje różnice między tymi tekstami – zna środki filmowe potęgujące napięcie – podaje przykłady adaptacji filmowych	– dobiera środki wyrazu filmowego do budowania napięcia (na wskazanym materiale) – pisze scenariusz na podstawie tekstu literackiego	- redaguje scenariusz filmowy na podstawie fragmentu lektury obowiązkowej
Zaimek i jego funkcja w zdaniu. – <i>Kraina języka. Funkcja zaimków</i> – zaimek, funkcje zaimka w zdaniu [podręcznik, s. 252–254, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje niektóre zaimki w zdaniach	– zna rodzaje zaimków – wskazuje zaimki w tekście	– zna funkcje zaimków w zdaniu – przekształca tekst, stosując zaimki	– określa funkcję zaimków w zdaniu	- poprawnie używa w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych trudnych form zaimków różnych typów
Nie moja wina, że czuje się nieswój. Pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami. – <i>Zakręty ortografii. Przeczenie „nie” z zaimkami.</i>	– zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z większością części mowy	– zasadniczo stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z częściami mowy i zazwyczaj je stosuje	– stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna odstępstwa od reguły – zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy i stosuje je w praktyce	– bezbłędnie stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami oraz innymi częściami mowy, pamięta o wyjątkach	

Podsumowanie pisowni przeczenia „nie” z różnymi częściami mowy Agnieszka Frączek, <i>Nie ten smok</i> – pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami i innymi częściami mowy [podręcznik, s. 255– 257, zeszyt ćwiczeń, s. 183]					
Artyści z ambicjami – Rola mola Małgorzaty Strzałkowskiej – Małgorzata Strzałkowska, <i>Rola mola</i> – komizm [podręcznik, s. 258– 259]	– czyta tekst ze zrozumieniem	– ocenia postawę bohaterów – tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i> – recytuje wiersz	– wyjaśnia, na czym polega komizm wiersza – tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i> i umie zastosować je w wypowiedzi – pisze opowiadanie o najśmieszniejszej historii	– zna różnicę między ambicją i chorą ambicją – wskazuje cechy bajki – wymienia programy komediowe – interpretuje tekst satyrycznie	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
Śmiech na sali... kinowej – <i>Śmiech w filmie</i> – antonim; opinia o filmie; komedia filmowa; komizm [podręcznik, s. 260– 262]	– wymienia przykłady komedii filmowych – wie, co to jest antonim – podaje przykład antonimu	– określa elementy komizmu postaci	– podaje przykłady popularnych chwytów komediowych – występuje w pantomimie – formułuje opinię o wybranym filmie (zgodnie z podanym schematem)	– samodzielnie formułuje opinię o wybranym filmie	– dostrzega różne rodzaje komizmu
Przed sprawdzianem – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – rozpoznaje zaimki w tekście – wie, czym są plany filmowe	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje zaimki w tekście – zna rodzaje planów filmowych	– wskazuje części mowy, z którymi częstka <i>nie</i> jest zapisywana oddzielnie – podaje antonimy do wskazanych wyrazów	– redaguje dedykację, pisze opinię na temat ulubionego filmu	– pisze recenzję ulubionego filmu

[podręcznik, s. 263–264]					
Piszemy sprawdzian nr 5. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Dbam o Polskę					
O postawach Polaków wyrażających szacunek dla ojczyzny. – Antoni Słonimski, <i>Polska</i> – dyskusja; recytacja [podręcznik, s. 266–267]	– czyta tekst ze zrozumieniem i stara się określić, kim jest podmiot liryczny – podejmuje próbę wzięcia udziału w dyskusji według wskazówek z podręcznika	– wskazuje podmiot liryczny i adresata wiersza – wypowiada się w dyskusji	– wymienia epitety użyte w wierszu, wyjaśnia ich funkcje – dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny – pisze pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny	– rzeczowo dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny, powołując się na różne przykłady – poprawnie pisze ciekawą pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny	– podaje różne przykłady postaw patriotycznych, – redaguje ciekawą i twórczą pracę na temat patriotyzmu, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Jest taki statek, co się zwie „Purpura”, jest taki port, co się „Polska” zowie. – Henryk Sienkiewicz, <i>Legenda żeglarska</i> – epitety, synonim, przenośnia; legenda [podręcznik, s. 268–270]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada treść legendy	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – zna cechy legendy	– wyszukuje fragmenty opisujące okręt – formułuje zasady, którymi powinni się kierować Polacy wobec swojej ojczyzny	– odczytuje znaczenia przenośne okrętu – wyszukuje związki między sytuacją statku a sytuacją Polski na przełomie XVIII i XIX wieku – tworzy własny tekst zakończenia legendy na podstawie znajomości sytuacji politycznej Polski w dalszych latach	
Ojej! Nowa część zdania do zapamiętania – wykrzyknik. – <i>Kraina języka. Wykrzyknik</i>	– wie, czym jest wykrzyknik – potrafi wymienić najbardziej typowe wykrzykniki	– rozpoznaje wykrzykniki w wypowiedziach	– poprawnie wskazuje wykrzykniki w wypowiedziach – tworzy scenki z użyciem wykrzykników	– odróżnia wykrzyknik od innych części mowy	– twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę o wykrzyknikach i ich funkcji do budowania wypowiedzi

– wykrzyknik [podręcznik, s. 271–273, zeszyt ćwiczeń, s. 156–157]					o charakterze artystycznym
Oczywiście lub niestety. Jak partykuły zmieniają znaczenie wypowiedzi – <i>Kraina języka. Partykuła</i> – partykuła [podręcznik, s. 273–274, zeszyt ćwiczeń, s. 157–159]	– wie, czym jest partykuła – potrafi wymienić najbardziej znane partykuły	– rozpoznaje partykuły w wypowiedziach	– wyszukuje partykuły w zdaniach – używa partykuł do modyfikacji znaczenia wypowiedzi	– wyraża różne intencje za pomocą partykuł – pisze emocjonalną wypowiedź z użyciem wykrzykników i partykuł	- twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę o partykułach i ich funkcji do modyfikowania znaczenia wypowiedzi
Talenty można rozwijać lub... zakopać. – <i>Przypowieść o talentach</i> – przypowieść, puenta, postawy, wartości [podręcznik, s. 275–276, zeszyt ćwiczeń, s. 69]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia dosłowne znaczenie przypowieści	– wie, czym jest przypowieść – opisuje postawy przedstawione w przypowieści	– wyjaśnia, czym jest przypowieść i jakie są jej cechy charakterystyczne – wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie przypowieści – opisuje i ocenia postawy przedstawione w przypowieści – bierze udział w rozmowie o sposobach na pomnażanie talentów – pisze o swoich talentach	– rzeczowo i logicznie dyskutuje o sposobach na pomnażanie talentów, wykazując się pomysłowością – pisze o swoich talentach, wykazując się nie tylko poprawnością językową, lecz także samoświadomością	- omawia problematykę tekstu, odwołując się swobodnie do kontekstów historycznych i kulturowych - w sposób dojrzały i przemyślany komentuje zachowania bohaterów, uwzględniając motywy ich działania
„Kto powiedział i kiedy, że Mickiewicz to nie raper?” – Wiesław Tupaczewski, <i>Rap Tadeusz</i> – język oficjalny i potoczny, synonimy,	– czyta tekst ze zrozumieniem – słucha uważnie nagrania	– ma świadomość nawiązania do tytułu poematu A. Mickiewicza – wyszukuje wyrazy i zwroty charakterystyczne dla języka potocznego	– odczytuje nawiązanie do tytułu poematu A. Mickiewicza – zastępuje potoczne słowa i zwroty synonimami z języka literackiego	– zna zasady etykiety językowej – sporządza słownik gwary uczniowskiej	- przygotowuje wywiad lub ankietę dotyczącą gwary młodzieżowej

gra słów, etykieta językowa [podręcznik, s. 277–278, zeszyt ćwiczeń, s. 93–95]					
Jakie obrazy z polowania pokazuje A. Mickiewicz we fragmencie <i>Pana Tadeusza</i>? – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (Polowanie) – zwyczaje szlacheckie, plan wypowiedzi [podręcznik, s. 279–282, 284–285]	– czyta tekst ze zrozumieniem – tworzy plan polowania	– na podstawie planu opowiada o polowaniu	– mówi o zwyczajach szlacheckich opisanych w <i>Panu Tadeuszu</i> (odwołanie do 5 klasy)	– wykorzystuje cytaty w swojej wypowiedzi	- interpretuje tekst, wykorzystując wnioski z analizy utworu
Polowanie odegrane na rogu – połączenie poezji i muzyki – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (Gra Wojskiego) – zwyczaje szlacheckie; środki stylistyczne, recytacja [podręcznik, s. 279–285]	– wie, co to jest zgrubienie	– wyszukuje we fragmencie środki stylistyczne	– wyszukuje we fragmencie środki stylistyczne i wyjaśnia ich funkcje – wie, co to jest zgrubienie i jaką funkcję może pełnić w tekście – opisuje obrazy poetyckie przywołane w grze Wojskiego – recytuje wybrany fragment	– podaje, jak poeta oddziałuje na słuch odbiorcy – określa, co, jego zdaniem, byłoby lepszą ilustracją przywołanego fragmentu <i>Pana Tadeusza</i> , i uzasadnia swoje zdanie	- wzorcowo prezentuje tekst głosowo, uwzględniając przerzutnie - interpretuje tekst, wykorzystując wnioski z analizy utworu
Na jakie części dzielą się wyrazy podczas odmiany?	– wie, czym są temat i końcówka wyrazu – wie, że są wyrazy, które nie mają końcówki w niektórych formach odmiany	– wyróżnia w wyrazie temat i końcówkę – wie, czym jest temat oboczny	– wskazuje w temacie głoski oboczne – wskazuje e ruchome w wyrazach	– wskazuje w tekście wyrazy z e ruchomym i wyjaśnia, na czym polegają błędy w ich użyciu	- twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące znaczenia i odmiany

– <i>Kraina języka.</i> <i>Temat</i> <i>i końcówka wyrazu</i> – temat, końcówka wyrazu, końcówka zerowa, temat oboczny, <i>e</i> ruchome [podręcznik, s. 286–289, zeszyt ćwiczeń, s. 159–162]		– wie, czym jest tzw. <i>e</i> ruchome w wyrazach	– układa zdania z parami wyrazów wyjaśniającymi występowanie <i>e</i> ruchomego		rzeczowników oraz zasad ich pisowni
Pełni nadziei płynącej z poezji Polonii – piszemy poprawnie zakończenia rzeczowników. – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Pisownia -i, -ii, -ji</i> w zakończeniach rzeczowników Agnieszka Frączek, <i>Pięciu kowboi i rycerz w zbroi</i> – pisownia <i>-i, -ji, -ii</i> w zakończeniach rzeczowników rodzaju żeńskiego [podręcznik, s. 290–293, zeszyt ćwiczeń, s. 187–190]	– wie, że istnieją zasady ortograficzne dotyczące pisowni <i>-i, -ji, -ii</i> w zakończeniach rzeczowników, i pobieżnie je zna	– zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni <i>-i, -ji, -ii</i> w zakończeniach rzeczowników	– zapisuje formy wyrazowe zgodnie z zasadami ortograficznymi	– tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej rzeczowników pospolitych rodzaju żeńskiego zakończonych na <i>-ja</i> – tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej żeńskich nazw własnych zakończonych na <i>-ja</i>	- bezbłędnie zapisuje zakończenia trudnych rzeczowników
Promujemy język polski i polską kulturę. – <i>Ustawa o języku polskim</i>	– czyta ze zrozumieniem fragment <i>Ustawy o języku polskim</i> – wyszukuje wyrazy dźwiękonaśladowcze w wierszu	– ćwiczy czytanie łamańców językowych	– wyjaśnia, dlaczego język polski może sprawiać kłopoty osobom, które się go uczą – wyjaśnia sens dwuwiersza Mikołaja Reja	– wybiera najważniejszy, jego zdaniem, zapis ustawy i uzasadnia swój wybór – wymyśla hasło promujące język polski	- tworzy reklamę promującą poprawną polszczyznę

Małgorzata Strzałkowska, <i>Zagadka, Dobrze, bo polskie</i> [podręcznik, s. 294–298]			– wymienia osoby, miejsca, produkty, potrawy (w tym regionalne), przedmioty, które mogłyby promować Polskę	– proponuje, jak zorganizować w szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego – wyjaśnia określenie <i>patriotyzm konsumencki</i> – pisze tekst argumentacyjny	
Co to znaczy: polegać na kimś jak na Zawiszy? – <i>Hymn harcerski</i> , A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn, wartości, notka biograficzna, list oficjalny [podręcznik, s. 299–303, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]	– pamięta, czym jest hymn – opowiada o sytuacji przedstawionej w utworze	– odwołuje się do tradycji rycerskich – opisuje postawę bohaterki utworu <i>Zachowała się jak trzeba</i>	– wyjaśnia, w jakich okolicznościach składa się ślubowanie (przysiężenie) – wyjaśnia znaczenie słów: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i> – wymienia cechy „Inki” – podaje informacje na temat bohatera swojej szkoły	– ocenia postawę bohaterki – wyjaśnia, dlaczego do „Inki” można odnieść słowa: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i>	- interpretuje tekst poetycki, uwzględniając wnioski z analizy utworu
Uczymy się pisać list oficjalny. – A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn, wartości, notka biograficzna, list oficjalny [podręcznik, s. 303–305, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]	– wie, z jakich podstawowych elementów jest zbudowany list	– podejmuje próbę zredagowania listu oficjalnego według podanego schematu	– zna elementy składowe listu oficjalnego i wie, czym się różni od listu prywatnego – używa zwrotów grzecznościowych – stosuje odpowiednie formy językowe, w tym formuły początku i końca, w zależności od typu listu, sytuacji nadawcy i osoby adresata – redaguje list oficjalny według podanego schematu	– zna graficzne rozmieszczenie komponentów listu oficjalnego – poprawnie używa zwrotów grzecznościowych – redaguje list oficjalny	- redaguje bezbłędny językowo oraz formalnie list oficjalny – oryginalny pod względem treści i stylu
Każdy ma w życiu swoje „Westerplatte”...	– czyta tekst ze zrozumieniem	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – rozumie, czym jest symbol	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych i w płaszczyźnie przenośnej	– wymienia wartości, o których przypomina papież – rzeczowo i emocjonalnie dyskutuje na temat	- bezbłędnie pisze pracę na temat swojego Westerplatte –

– Jan Paweł II, <i>Homilia skierowana do młodzieży zgromadzonej na Westerplatte</i> – język, sentencja; wartości [podręcznik, s. 306–308]			– odczytuje symbole w tekście homilii – bierze udział w rozmowie na temat najważniejszych dla siebie wartości – pisze pracę o swoim Westerplatte	najważniejszych dla siebie wartości – poprawnie pisze pracę o swoim Westerplatte	oryginalną pod względem stylu i języka
Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6 [podręcznik, s. 309–310]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje środki stylistyczne – zna rodzaje planów filmowych – rozpoznaje wykrzykniki w tekście	– wyjaśnia znaczenie cytatu – rozpoznaje wykrzykniki w tekście i określa, jakie uczucia wyrażają – zamienia zastosowane zgrubienia, tak aby wyrazić pozytywne odczucia – wskazuje oboczności w temacie – wskazuje wyrazy, w których występuje <i>e</i> ruchome – redaguje list oficjalny	– redaguje list oficjalny, uzasadniając swoją prośbę w nim zawartą	– redaguje list oficjalny, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Piszemy sprawdzian nr 6. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Smak przygody					
Obieżyświat czy domator? Oceniamy głównego bohatera książki <i>W 80 dni dookoła świata</i>. – Juliusz Verne, <i>W 80 dni dookoła świata</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje bohaterów – pobieżnie opowiada fabułę	– opowiada o wydarzeniu opisanym we fragmencie powieści – przedstawia cechy głównego bohatera	– charakteryzuje głównego bohatera – podaje synonimy słowa <i>obieżyświat</i> – podaje antonimy słowa <i>obieżyświat</i>	– charakteryzuje głównego bohatera, ilustrując jego cechy cytata z tekstu – pisze wyczerpującą charakterystykę bohatera	– pisze charakterystykę bohatera, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną

– bohater, charakterystyka; synonim, antonim, znaczenie wyrazu; akcja, powieść podróżniczo-przygodowa [podręcznik, s. 312–317]			– korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych oraz słownika antonimów – pisze charakterystykę bohatera		
Dlaczego podróże pociągają ludzi? – Juliusz Verne, <i>W 80 dni dookoła świata</i> – plan szczegółowy, akcja, powieść podróżniczo-przygodowa, opis podróży, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 312–317]	– tworzy ogólny plan wydarzeń – stara się opowiedzieć o swojej podróży	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń – opisuje ciekawą podróż	– wskazuje punkty szczególnie ważne dla przebiegu akcji – określa gatunek powieści – opowiada o przygotowaniach do podróży w swoim domu – wymienia tytuły książek podróżniczo-przygodowych	– podaje cechy, które świadczą o tym, że przedstawiony fragment to powieść podróżniczo-przygodowa – odpowiada na pytanie zawarte w temacie; podaje argumenty na potwierdzenie tezy	– tworzy własną wypowiedź argumentacyjną
Dziecko i dzieciństwo – czym się różnią rzeczowniki konkretne od abstrakcyjnych? – <i>Kraina języka. Rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne</i> – rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	– wie, czym jest rzeczownik	– rozróżnia rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne	– wyszukuje rzeczowniki abstrakcyjne wśród podanych części mowy	– dopasowuje rzeczowniki abstrakcyjne do przysłów	

Znamy już wszystkie części mowy! – <i>Kraina języka.</i> <i>Części mowy – powtórzenie</i> – części mowy [podręcznik, s. 318, 320, zeszyt ćwiczeń, s. 163–169]	– zna części mowy – wie, że dzielą się na odmienne i nieodmienne	– zna części mowy odmienne i nieodmienne – wskazuje w tekście poznane części mowy	– odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– bezbłędnie rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– twórczo i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat części mowy odmiennych i nieodmiennych
Kto chce być wewnątrz zdarzeń, a kto woli być widzem? – Jeremi Przybora, <i>No i jak tu nie jechać?</i> – pytanie retoryczne, antonimy, rytm, refren, podmiot liryczny [podręcznik, s. 321–322]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zauważa dwie przeciwstawne postawy	– określa postawę podmiotu lirycznego – próbuje się wypowiadać o przeciwstawnych postawach – wie, czym jest pytanie retoryczne – za pomocą poleceń określa rytm wiersza	– podaje cechy dwóch postaw wymienionych przez poetę – bada budowę wiersza – zauważa pytanie retoryczne, określa rytm wiersza	– podaje przykłady swojego zachowania w różnych sytuacjach świadczące o byciu widzem lub uczestniczeniu w zdarzeniach – potrafi wskazać związek między budową a treścią wiersza	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki
Bohaterowie na tropach przygody. – Alfred Szklarski, <i>Tomek u źródła Amazonki</i> – przebieg wydarzeń, powieść przygodowa, ćwiczenia słownikowe, charakterystyka, rodzaje zdań, opowiadanie twórcze, scenariusz filmowy	– ma pobieżną wiedzę na temat treści utworu – wspólnie z innymi wykonuje plan charakterystyki	– wskazuje elementy świata przedstawionego – określa czas i miejsce akcji – przedstawia wydarzenia o pisane w utworze – wie, czym jest powieść przygodowa – wykonuje plan charakterystyki – wskazuje cechy tytułowego bohatera	– przedstawia przebieg akcji we fragmencie powieści – wskazuje cechy powieści przygodowej we fragmencie utworu – charakteryzuje tytułowego bohatera – pisze opowiadanie o dalszych losach bohatera	– wskazuje cechy powieści przygodowej we fragmencie utworu i na podstawie innych znanych mu tekstów – charakteryzuje tytułowego bohatera, umiejętnie korzystając z konstrukcji podanych w ćwiczeniach – poprawnie pisze ciekawe opowiadanie o dalszych losach bohatera	

[podręcznik, s. 322-328]				– tworzy scenariusz filmowy na podstawie fragmentu książki lub napisanego opowiadania	
Znawstwo pisowni, doradztwo językowe, poradnictwo ortograficzne. – Zakręty ortografii. <i>Zakończenia</i> -stwo, -ctwo, -dztwo – Agnieszka Frączek, Guzik – pisownia rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo [podręcznik, s. 329–330, zeszyt ćwiczeń, s. 191–197]	– wie, że istnieją różne sposoby zapisywania rzeczowników o podobnie brzmiących zakończeniach: -ctwo, -dztwo, -stwo	– zna zasady pisowni rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończone na -ctwo, -dztwo, -stwo od podanych wyrazów	– zna i stosuje zasady pisowni rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończone na -ctwo, -dztwo, -stwo od podanych wyrazów i poprawnie je zapisuje – tworzy tekst z użyciem rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo	– podaje przykłady rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo w tekście i omawia zastosowaną przy ich tworzeniu regułę – tworzy tekst z użyciem poprawnie zapisanych rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo	- tworzy quizy, rebusy lub krzyżówki ortograficzne
Wiemy, jak poprawnie składać słowa. <i>Części zdania – powtórzenie</i> – składnia [podręcznik, s. 337–338, zeszyt ćwiczeń, s. 171–173]	– zna podstawowe pojęcia z zakresu składni – wie, czym są grupa podmiotu i grupa orzeczenia, niekiedy potrafi je wskazać	– wspólnie z klasą tworzy słownik pojęć składniowych – wskazuje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – w większości przypadków używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – w prostych przykładach dopasowuje wykresy do zdań	– tworzy słownik pojęć składniowych – określa funkcje wyrazów w zdaniu – poprawnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – oddziela zdania składowe w zdaniach złożonych – dopasowuje wykresy do zdań	– ma opanowane wszystkie pojęcia z zakresu składni – bezbłędnie dokonuje analizy zdania pojedynczego oraz rozpoznaje rodzaje zdań złożonych – bezbłędnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – potrafi odpowiednio zastosować spójniki – zarówno z punktu widzenia składni, logiki zdania, jak i z punktu widzenia stylistyki	- twórczo i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat części zdania

Jakie cechy Janka pozwoliły mu dotrzeć na biegun? – Jan Mela, <i>Poza horyzonty</i> – autor, bohater, motto, charakterystyka bohatera, list oficjalny, list-podziękowanie, plan wyprawy wakacyjnej [podręcznik, s. 339–342, zeszyt ćwiczeń, s. 110–113]	– określa autora i bohatera tekstu – podejmuje próbę napisania listu -podziękowania	– charakteryzuje bohatera tekstu – pisze prosty list-podziękowanie – tworzy proste hasło reklamowe	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie motta – wyjaśnia znaczenie nazwy fundacji Jana Meli – pisze list-podziękowanie – wspólnie z grupą opracowuje trasę wycieczki – tworzy hasło reklamowe	– wyjaśnia znaczenie motta – bezbłędnie pisze wyczerpujący list-podziękowanie – samodzielnie opracowuje trasę wycieczki – tworzy poprawne i zgodne z zasadami reklamy hasło reklamowe	- tworzy ciekawy tekst reklamowy
„Ciekawe życie mają tylko ci, którzy potrafią tę ciekawość dostrzec” – przygody trojga przyjaciół z powieści Rafała Kosika. – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> –świat przedstawiony: bohaterowie, czas i miejsce wydarzeń, plan wydarzeń [lektura czytana w całości]	– przedstawia w sposób podstawowy elementy świata przedstawionego – wskazuje pojedyncze cechy bohaterów – opowiada o ich przygodach	– opisuje świat przedstawiony w powieści – charakteryzuje bohaterów – układa plan wydarzeń	– weryfikuje swoją wersję wydarzeń z fabułą książki – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich przygód i przyjmowanych postaw	– przedstawia fabułę, umiejscawiając poszczególne wydarzenia w elementach świata przedstawionego – samodzielnie charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu	- analizuje świat przedstawiony powieści, -komentuje sytuacje przedstawione w utworze, odwołując się do ogólnie przyjętych norm życia społecznego
„Musimy tylko działać wspólnie. To nasz jedyna szansa” –	– wymienia cechy bohaterów – podejmuje próbę napisania charakterystyki	– wskazuje cechy bohaterów w kontekście ich zachowań – pisze charakterystykę	– wskazuje zalety i wady każdego z bohaterów – wskazuje, jakie umiejętności i cechy osobowości pozwoliły	– mówi o zyskach ze współdziałania ludzi – poprawnie pisze charakterystykę, potwierdzając spostrzeżenia	- charakteryzuje bohaterów literackich, zachowując poprawność językową,

dzięki jakim cechom bohaterowie wyszli cało z trudnych sytuacji? – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – bohaterowie, charakterystyka, argumentacja, cytowanie [lektura czytana w całości]			bohaterom wyjść cało z trudnych sytuacji – pisze wyczerpującą charakterystykę, odwołując się do fragmentów książki	umiejętnie zastosowanymi cytatami	ortograficzną i interpunkcyjną
„Jestem sztuczną inteligencją. To coś więcej niż być człowiekiem” – jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii? – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – sposoby budowania napięcia, dyskusja [lektura czytana w całości]	– wie, że istnieją korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii	– zauważa korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii – podejmuje próbę uczestniczenia w dyskusji	– wyjaśnia, jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii – uczestniczy w dyskusji – podaje argumenty – szuka informacji w różnych źródłach	– rzeczowo dyskutuje o korzyściach i zagrożeniach związanych ze światem rozwiniętej technologii, odwołując się do różnych przykładów i doświadczenia – szuka informacji w różnych źródłach, poddaje je krytycznej analizie	
„Felix, Net i Nika”, czyli jakie gatunki powieści można jeszcze znaleźć w utworze Rafała Kosika?	– wie, że istnieją różne rodzaje powieści	– wymienia cechy różnych rodzajów powieści: sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction	– wskazuje w utworze cechy różnych rodzajów powieści: sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction – wyszukuje cytaty w książce	– wskazując cechy różnych rodzajów powieści w omawianej książce, potrafi je uargumentować, odnosząc się do właściwych fragmentów	- wskazuje różnice między lekturą a innymi powieściami kryminalnymi i typu science-fiction

– Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – gatunki powieści, sposoby budowania napięcia, narracja [lektura czytana w całości]					
Przed sprawdzianem – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę stworzenia opowiadania twórczego	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – zastępuje podane określenie synonimem – rozpoznaje cechy głównego bohatera – pisze proste opowiadanie twórcze	– zastępuje podane określenie właściwym synonimem – wyjaśnia znaczenie podanego określenia – w większości przypadków używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – redaguje opowiadanie twórcze	– wypisuje rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne – używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – tworzy ciekawe i poprawne językowo opowiadanie twórcze	– tworzy ciekawe opowiadanie twórcze, zachowując poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną
Piszemy sprawdzian nr 7. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7 [podręcznik, s. 343–344]	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Kartki z kalendarza					
Oddajemy hołd poległym harcerzom. 1 listopada – Jerzy Dargiel, <i>Harcerski marsz żałobny</i> [podręcznik, s. 346; lekcja powinna być	– czyta tekst	– rozpoznaje adresata wiersza	– wie, czym się zajmowali harcerze w Szarych Szeregach	– wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny oddaje hołd poległym harcerzom	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst literacki

przeprowadzona przed 1 listopada]					
Droga do niepodległości. 11 listopada – Józef Piłsudski, przemówienie do żołnierzy (fragmenty); Tadeusz Kasprzycki, przemówienie do żołnierzy (fragmenty) – notka biograficzna [podręcznik, s. 347; lekcja powinna być przeprowadzona przed 11 listopada]	– słucha tekstu ze zrozumieniem	– wie, czym jest notatka biograficzna	– analizuje teksty źródłowe – redaguje notkę biograficzną (Józef Piłsudski) – charakteryzuje styl przemówień na przykładzie podanych fragmentów tekstów	– gromadzi informacje na temat miejsc związanych z historią (w swojej okolicy) i przedstawia te informacje w formie prezentacji	- przedstawia informacje na temat dróg Polski do niepodległości
O jakim Bożym Narodzeniu mówi Matka Teresa z Kalkuty? 25 grudnia – Matka Teresa z Kalkuty, <i>Zawsze wtedy jest Boże Narodzenie</i> – anafora [podręcznik, s. 348; lekcja powinna być przeprowadzona przed 25 grudnia]	– czyta utwór	– wie, czym jest notatka biograficzna	– redaguje notkę biograficzną (Matka Teresa z Kalkuty) – wyjaśnia związek tekstu z Bożym Narodzeniem	– tworzy zasady postępowania człowieka wrażliwego	
Nie tylko śmigus dyngus. Wielkanoc	– czyta ze zrozumieniem tekst	– wypowiada się o nastroju wiersza – redaguje proste życzenia wielkanocne dla osoby	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta wielkanocne	– wyjaśnia, jaką postawę reprezentuje podmiot liryczny – poprawnie i w sposób ciekawy redaguje tekst życzeń	- ciekawie opowiada o regionalnych tradycjach wielkanocnych

– ks. Jan Twardowski, <i>Wielkanocny pacierz</i> – wartości, praca nad sobą, dyskusja [podręcznik, s. 351; lekcja powinna być przeprowadzona przed Wielkanocą]		wypowiadającej się w wierszu	– czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – redaguje tekst życzeń wielkanocnych dla osoby wypowiadającej się w wierszu	wielkanocnych dla osoby wypowiadającej się w wierszu	
Witaj, majowa jutrzeńko! 3 maja – Józef Relidzyński, <i>Radosny dzień</i> [podręcznik, s. 352; lekcja powinna być przeprowadzona przed 3 maja]	– czyta tekst – wie, z czym wiąże się data 3 maja	– określa nastrój utworu – przyporządkowuje podane informacje odpowiednim postaciom	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – wypowiada się na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – tworzy notatkę według własnej koncepcji (np. graf, tabela), zapisuje informacje na temat: Komisji Edukacji Narodowej, Sejmu Czteroletniego, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, powstania kościuszkowskiego	– omawia nawiązania do wydarzeń historycznych zawarte w tekście – odczytuje informacje na temat obchodów Święta Narodowego Trzeciego Maja	